

Čís. 16593.

Po zahájení zemědělského vyrovnacího řízení o jmění povinného nelze vésti exekuci pro pohledávku nepožívající přednostního práva ani na takové jeho jmění, jež mu nepatří jako zemědělcí (živnostenský podnik).

(Rozh. ze dne 22. prosince 1937, R I 1481/37.)

O jmění povinného ing. Antonína H., majitele chemické cidírny a spolumajitele rolnické usedlosti, bylo dne 8. června 1936 zahájeno zemědělské vyrovnací řízení. Dne 17. června 1936 navrhl vymáhající věřitel Dr. Artur B. proti povinnému povolení exekuce zabavením svršků k vymožení vykonatelné pohledávky 2.126 Kč 70 h s přísl. S o u d p r v é s t o l i c e povolil navrženou exekuci. R e k u r s n í s o u d zamítl exekuční návrh. D ů v o d y: Podle § 12 vyr. ř. a § 3 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. nemůže býti po zahájení vyrovnacího řízení na dlužníkových věcech nebo právech pro pohledávky, které nemají přednostního práva, nabyto soudcovského práva zástavního nebo uspokojovacího (rozh. č. 2709, 4642, 4812, 7025, 11800, 13419, 13498 Sb. n. s.). Bylo-li tudíž usnesením krajského soudu v Ch. ze dne 8. května 1936, Kv 17/36, zahájeno o jmění povinného zemědělské vyrovnací řízení, nebylo možno dne 17. června 1937, kdy vyrovnací řízení nebylo ještě pravoplatně ukončeno, povolití proti povinnému exekuci zabavením svršků, ježto nešlo o pohledávku požívající práva přednostního (rozh. č. 11963 Sb. n. s.). Šetření, zda vymáhající věřitel nenabyl snad na zabavených svršcích oddělného práva, nebylo potřebí, neboť již z obsahu spisů vyplývá, že v souzeném případě nemůže jíti o oddělné právo, když zabavení bylo provedeno teprve dne 17. června 1937, tedy v době, kdy bylo vyrovnací řízení o jmění povinného již dávno zahájeno. Prvý soud proto neprávem povolil dotčenou exekuci.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

V zákoně nemá oporu názor dovolacího stěžovatele, že se zahájení zemědělského vyrovnacího řízení týká jen té části jmění vyrovnacího dlužníka, která mu patří jako z e m ě d ě l c í, a že tím není dotčeno jeho ostatní jmění, zejména jeho podnik chemické cidírny. Mylný jest i jeho názor, že vyrovnací dlužník není oprávněn k podání opravného prostředku v exekučním řízení, poněvadž prý toto oprávnění přísluší pouze vyrovnacímu správci. Ježto se v exekučním řízení, o něž jde, nevymáhají útraty sporu, nehodí se na souzený případ plenární rozhodnutí nejvyššího soudu Pres. 1200/25 (č. 7392 Sb. n. s.), na něž poukazuje dovolací stěžovatel.

Pro rozhodnutí o povolení navržené exekuce nemá významu to, že dlužník má též chemickou cidírnu, která jest zapsána do obchodního

rejstříku, že v obchodním rejstříku není poznamenáno zahájení zemědělského vyrovnacího řízení, že dlužník neuvedl dovolacího stěžovatele jako svého věřitele ve svém návrhu na zahájení zemědělského vyrovnacího řízení, že dlužník nic nenamítal proti vynesení odsuzujícího rozsudku ze dne 22. září 1936, č. j. C VII 1179/36-2, jenž nabyl právní moci a jest exekučním titulem pro toto exekuční řízení, a že dlužník má své stálé bydliště v Praze a ne na statku v S. Jinak stačí odkázati na správné odůvodnění napadeného usnesení.

Čís. 16594.

Pojem »dopravované osoby« motorovým vozidlem předpokládá nejen právní, ale i skutečný (fysický) vztah osoby k vozidlu, kterýžto vztah ji provozem motorového vozidla uvádí do většího nebezpečství nežli jiné osoby. Jde o dopravovanou osobu, vstoupí-li kdo do vozidla za tím účelem, aby byl dopraven s jednoho místa na jiné místo, jest v něm, dokud jest vozidlo v pohybu, nebo dokud vystupuje z něho. Dopravovanou osobou přestává býti teprve tehdy, přerušil-li se skutečný styk s vozidlem, třebaž i před ukončením dopravy.

Dopravovanou osobou jest i ten, kdo sedí ve vozidle v době, kdy řidič, nemoha spustiti motor, vystoupil z vozu, spustil motor ruční klikou a vozidlo se rozjelo po zapálení motoru, třebaže řidič v tom okamžiku nebyl u volantu.

Ustanovují-li podmínky pro smluvní úrazové pojištění, že žalobní oprávnění má proti pojistiteli pojistník a pojištěnec jen s pojistníkovým souhlasem, pokud pojistitel pojistníkovi neplnil, jest vždy nutným předpokladem pojištěncova nároku z úrazového pojištění proti pojistiteli svolení pojistníkovu, ať dobrovolné, ať nucené.

Při smluvním úrazovém pojištění nenabývá třetí osoba (pojištěnec) zákonného zástavního práva na náhradové pohledávce pojistníkově. Úrazové pojištění opravňuje pojistníka i k přijetí plnění bez pojištěncova svolení. Ten má jen nárok proti pojistníkovi na vydání toho, co mu pojišťovna podle pojistné smlouvy vyplatila.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1937, Rv I 2701/36.)

Žalobkyně byla zaměstnána u Josefa Š. Dne 24. května 1929 jela na příkaz jmenovaného zaměstnavatele jeho automobilem jím samým řízeným do Z., aby vydala svědectví v jeho sporu. Na zpáteční cestě v T. Josef Š. nemoha spustiti motor startérem, vyšel z vozu, aby motor spustil ruční klikou. Jakmile však takto motor zapálil, automobil se rozjel, najel plnou rychlostí na hradbu nedaleko stojícího pomníku, při čemž žalobkyně byla zraněna. Josef Š., jenž byl pravoplatně odsouzen